

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Schriften - Cod. Aug. perg. 221

Gregor <I., Papst>

[S.l.], [3. Drittel des 8. Jh.-9. Jh.]

Inc.: ammoneo te ut de salute animae tuae adtentius cogites [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-14210](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-14210)

Commoneo te ut de
salute anime tue
adhibeatur cogitatur. Tandem
illud quod scriptum est: In pe-
ditata mundi peccant eor-
miseror. Abice obsecro
quod cumque contraria sunt
antequam flagellum mitte-
tur in gladium. Interdum
in cubiculum suum Ioseph
ad concubium. Pateat sponsus
intra ad sponsam suam
ut post spirituale coniugium
post complexum frater aliter
anima laeta clarantur. Ecce con-
cepimus & parturimus &
pariamur spiritum salutis. Ecce
ante ostium Iherusalem mansionem
inquirens obambulat. Ne
primus eum in cubiculum con-
dit nostrum. Ut nos ille recipiat
in beatitudinem regni sui. Caue-
amur in quibus cumque pauperibus
ne ante ianuam pulsantur diu-
patiatur iniuriam & dicat no-
bis hospes sui & suscipiat me.

Apostoli relegendum principis
quoniam ut illos sequamur
& illos imitemur. Inuitant
qui hac conditio nos puocant
ut cum dānum hinc conregnemur
in caelis. Illi conparamur
in quibus. Tormentum non sepa-
rabantur. Christo. Senos aut
otiosus fabularum aut delectat
omnibus reparamur. Illi per
recutorum supplicia non per
mutabantur. Nos confusio ple-
ditur. Illi non cessant
periculorum non dicitur supra
mur. Illi ut in quibus. Christum
requi sua omnia contemp-
serunt. Nos ne sequamur
non contemnimur aliena
illi in rebus. propriis largi
nos in extraneis cupidus.
Cum utique & Christo alienum
& a fide & christum sit. Quic-
quid non cupis ut in
mundo. Quomodo autem
meum iure dicitur dum sit

Quod antequam meum sit
alio labere quodam est
& postquam meum esse coe-
perit quandoq; ad alie-
rum transfertur. Ante
me abitur fuit post me
abitur quo separatum fuit
ame separabor ab illo. Igitur
meum non est nisi quod me
cum tempore esse potuit.

Omittamur ergo alia. In-
mica contraria q; non ad
separant. & quas nostra se-
sequamur. Non pigeat vir-
tutem appetere. In firmitate
deserta non sit tediosum hoc
audire quod prodest. Non
consilio illius nisi damna susci-
neo. q; superbia me persequere
potuerit. Non est ab illa
uia declinare quam latro-
nes obsidione uallarunt.
Si spiritu uiuimus christi usque
in habemus. Si christum sequimur
debet in acerbis apparere.

Omnis arbor de fructu
agnoscitur. Igitur. Si q; se
pro agimus placeamus christo.
Si autem q; carnis sunt
q; nimirum deo placere non
possimus. Nolo te fructu
ipso decipiar. Nolo palam
christi amari nomine glo-
riari. Nolo fide ficta
& non uerba lustrata. Reduca-
tur. Regnum dei non est in no-
mine sed in uirtute. Res
magna non potest sine
labore conquiri. Quia
uersum est illud quod ait
psalmista. Propria uer-
ba labiorum tuorum
et custodia uias diuinas.
Si non est uulgare quod
q; nimirum non debet uul-
gare esse quod diuinemur.
Duas uias. In euangelio de-
signantur. Una lata est
q; multos ducit ad mor-
tem. Altera angusta & ardua
per quam pauci ingrediuntur
ad uitam.

In una xpr In alia diabolo
Hic p[ri]ncipat[us] habet
unaq[ue]q[ue] semita suam ducet
Nunc unurquisq[ue] uideat
in qua uia ambulat In quo
calle discurrat. Nemo
quomodo quisq[ue] ad xpm p[er]
ueniat qui in caelo. Quan
do illum magis ducem sequi
tur qui de caelo lectur[us] est.
Rogo q[ui] est ista dem[on]stra
tionem uelle uitam nolle
sequi hostem. regem des[er]ere.
pedem p[er]coram fugere. An
t[er]m[in]um p[er]coram dilige. C[on]tra
In baptismo xp[ist]iane renun
tiasq[ue] saeculo. Renun
tiasq[ue] diabolo. Ut ad eum
qui tenet p[er]coram toto cor
de transieris. Cur p[ro]miss
ionis tuae luminor[um] aliud
habes In ore aliud & cir
ca op[er]e. Cum enim nos ipsi
& totum quod habemus
illius sit. Cur non ita p[er]ui
mur xp[ist]o. ut in nullo diabolo
p[er]uiamur. Quare non ita
boni ut in nullo mali

Quare non ita pulchri
ut in nullo poedi. Quare
non ita sani ut in nullo deb
le simur. Simili non sup[er]ue
n[er]e. xpr ad p[er]nium. pecc
amplius accip[er]em aut
atq[ue] obsequium commodan
tum quid in p[er]tis est. ut de
futuris taceam. In p[er]tis uic
tum dare qui uitam dedit.
Aut non potest p[er]stare tam
tam qui p[er]it corpus
Aut qui dedit animam
corpori ante m[er]itum
post m[er]itum corpus
mae non restat. In q[ui]t
dulce g[ra]t[ia] cotidie uitam
creatura. & ad negabru
nitas quod impus non n[on] g[ra]
tur. Annos magis illi In ob
sequi[um] desumur quam
ille nobis In commodis
plurim[us] habet ille quod
arguet. quam ego in nullo quod
dol[er]am

Contra uerbum uerbum
possibile credo quod ille in por
bile iudicatur duobus dominis
sequere posse me credo quod
implere non potestam tam si
me de aequalitate in partibus
At nunc ecclesiam frequenter
ingredior. Scitaneam ingressus
ad errorem. Labia orantis palpi
tant. Sicut nutant abritat.
Corpus ad domum dei uenit.
Sciamur in regitatio aut in
foro uel in turpibus pontelogy
pbn anst. Sonat lector. Sach
dor predicat. diaconus diraph
nae sil bnaum clamat. Senor
decalumny & lqz murrura
mur. & quando quidam in por
tunitate doctoris mchy ad
monita respicit. peccat
pugnare caeditur. Et coque
hominis culpa in uno m bmbro.
In quo uerbum uindictar.
Ut manus ab iniuria

nec in ecclesia con quibet
quid prodest quod peccat
tun dir si peccata in tur
In dura non peccat
Nihil prodest quod aliquis
pro peccato castigatur.
si totum ad peccata ne
uerratur. pauper uerbum
In tur blanditur & foris
regressus tota uirtute
delinquit. Unde recte nobis
prrer pbr uiam p clamat.
Popular hic labir me hono
rat. Cor autem hui longe
est a me. Progo sram. hrag
mur q. hominum sunt
quando acursumus illa
q. di sunt. & p hmo nr
& cogitatur & actur pro
commodis carnis pro aua
ritate lubar pro nepulha
prodybutur & pnditur.
quando de caelestibus am
mur pppradit. Senor
dicatur cum iuday nor
regem non habemus nisi caesa
rhm

Equid mirum Bnto quinoftro
 tempore falsum nomē religionis
 usurpato Cum etiam sub apostolor
 qui apostoli non erant apostoli
 dicebantur Quorū in apocalypsin
 dñi reprobaunt Multa enim sūt
 quod peius est qui iustorum &
 xpianorum gaudere sed ante ^{nomini} b
 oculorū dñi iusti non sūt & pauore
 multa & amore multo & compa
 ratione peiorum multa dicuntur
 sūt sed non factam quisq; hoc sūt
 quod ab homine dicitur sed qd
 adō probatur & quod in conspi
 cūa sūtatur; Quamq; uidetur ad
 conspiciendum. & apud hominē
 casti creduntur. Cum apud dñm
 adultē iudicatur; Quamq; alibi
 rapte non quia nolunt sed quia
 non possunt uidetur. Innoxii
 & tñ apud dñm non est innocē
 nisi qui etiam corde sūt puri
 Apud quos non est iustus nisi qui
 sur mandata compleuit
 Qui non solum am & proximum
 sed etiam toto animo dilgat

Inimicum

^{malis}
 Qui non solum non pagat
 aut dicit sed nec passur malitia
 uicem reddat. Cū totam Inno
 centiam & iustitiam in homine
 & in terra secur & in terra secur des
 derat in uicem. Ceterum In terra
 Innocētia non est in illo qui
 licet factam malitiam non habeat
 habet tamen uocem. Non est
 innocētia qui a uel sibi nocet
 immo cōtur nocētia est quia
 nec sibi parcat. & qui sibi non
 parcat. Cui sibi possit alibi pe
 perire. Uñ corde ad dñm
 tuum uñ & corpore uocē
 te ad militiam pietat ante
 quam ^{ina} rapiat ad supplicium
 Sed dicit aliquis iudicis sum
 sub est mihi tempus astat
 Cum ad maturor annor pō
 uñ sō necesse est mihi de
 dñm mō timore cogitare
 Uq; est & mihi in animo ad
 dñm meum quandoq; reuertē
 Ecce tuo ore tē dñs quod
 uoluntariur tuum sequer
 inimicum Quo uadit qui dicit
 te quandoq; redit tuum

si non sunt mala si non sunt
perimitoria quae appetit
quid illa postmodum fugienda
confiteri aut si illa sunt
quae oportet quandoque re-
linqui quandoque prohiberi
uoluntate damnari. Quid
de uia christi ad tibi in christi
ta transibit. Quid recta
via apparet & plana de re lin-
quit. Quid per altitudinem
tudinem & expeditionem illius
necessitatem secutus. Quam
iam diu iuuenior & potui &
debiui suscipere futurum
tempus & respondeo quid de
crastino sum in christi
Apud ueteres benedictus erat
in agris apud nos constat
in animis. Illorum beatus
do apparerebat in christi
nos non latet in caelis.
Tunc qui sine uxoribus habebant
uxores maledictos putabantur
a populo. Nunc benedictus
est

qui uxores habuit tam
quam non habuit. Dicitur
tum est ad adam cum ad-
huc coniugium non habuit
Non est bonum esse hominem
solum nunc autem econ-
trario dicitur Bonum est
hominem sic esse. Tempus
& tempus dicit ecclesiasticus
Tempus amplectendi &
tempus longe fieri a con-
plexu. Antiqui relinque-
bant patrem & matrem
ut adhaerere uxori
nunc christianam relinquant
parentes ut adhaerant
christo. Tunc erant duo in
carne una nunc sunt duo
in spiritu uno. Quid ergo dicit
Bista facimus pro parte
ut uxor deditur qui
illius patrimonium quod
in ipse est heres dicitur qui
matrem solabitur qui
familiam regit

Quis clientis defensor iurque
quis postremo amicorum
& civium obprobriato lra
bit. Haec ad usque iur ueram
uitam principalia palpat
blandimenta. Hic dolus dicitur
reducit ut fallat. matris
& familiae hereditatis cura
ingit. Ut homo ab hereditate
aliena & di familia separare
tur. Sed ignita eius iacula
armata. Id est remptum
ratione & dignitate calcabi
muri. Si plur de aliena uita
quam de transitoria cogite
mur. Primum sine dubi
tatione considerandum in aeculo
si in aeculo fideliter per
manet. Considerandum uxoris
sicutur non per spicandum nup
tiarum. Quam sponsum quan
tae sponiae ante definita
conubii diem de aeculo ne
cessant. Ut nec tempore
lra habent uoluptate

& se uoto per dicitur casti
tatem. Quam propter
filios nubunt quorum
utque per se uolunt uxoris
Quam ad sponam maximam
eruditor filios crudeliter
amirant. Ut putat illos
ad hoc nutrire. ad hoc
genere filios uolunt
quibus maior de reputata
lucrar remanere. quam
de in aequitate. lra
Quam uxoris odium
post nuptiarum quar ante
nuptiarum amantur.
Quam successu magna
aurum pecunia comparant
runt. Quam magna
netar proueniens dede
runt.

Et ut reliqua quae in pinta sunt
Conspicui studio p[ro]mittam
Unum quod ad causam p[ro]fertur
Istam abo. Quia pudicitia ab his
omnibus malis tuta est. Nam in his
ista mollescentiarum. Calamitatūq[ue]
naupragia Castitatis quitta &
pura securitate p[ro]p[ri]etur.
Non habet corporis compona
lōn dilectationib[us]. Quam tamē
tribulationib[us] apostolorum nomi
natis. Sed habet p[ro]p[ri]etatem in
caelestib[us] mansionib[us]. Non habet
quod mori secura auferat
Sed habet quod ultra aeth[er]na
custodiat. Non laetatur cum
hominib[us]. In speculo sed cum an
gelis in perpetua gaudebit.
Non fit hilaris naturate filio
rum sed nec in g[ra]tia amissione
p[ro]ditorum

Non dignatur patrimonio
num thronum p[ro]p[ri]etate
Quia paradisi possessione
peccata laetatur. Ulla
non habet sed nec tributū
reddat. Capa p[ro]p[ri]etate
sed sollicitudine non
uocatur. Nihil p[ro]stat
Caesaris quire totum in
p[ro]p[ri]etate auctori meam
non est mea. Utam quā
accep[er]am p[ro]p[ri]etate didi. Nunc
quam habeo in d[omi]ni sangu
ne comparata est. Emptur
Grandis p[ro]p[ri]etate non possim
meam p[ro]p[ri]etate uoluntate
Non est p[ro]p[ri]etate maior d[omi]ni
suo. Numquid possim illic
beatur esse p[ro]p[ri]etate ubi
meur d[omi]ni g[ra]tia. & p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ubi
ille p[ro]p[ri]etate. Ille p[ro]p[ri]etate
Laure p[ro]p[ri]etate & ego am eliorib[us]
S[ed] ego p[ro]p[ri]etate. Ille ubi cap[er]e
neclimant & non habuit qui
totum in g[ra]tia batur.

Debat

Sed et totum Concupisco Cui nihil.
 Quomodo potest In illa regione
 diu p[er] m[il]ia In qua paup[er] est
 imp[er]ator Nemo me ad illa diu
 tar prouocet Quarum porremo
 zens at p[er]u[er]itum Quarum dul
 cido dum dilectat o[mn]i d[omi]no Est pom
 pa quam oculi uideant sed est
 solitudo quae d[omi]ni p[er]u[er]it
 mala off[en]sa sunt illa quae re, u[er]u[m]
 quae inde p[er]u[er]itiam expectant
 unde peccata Conquirit &
 dum quicq[ue] luctatur quod posse
 n[on] derelinquat seipsum atq[ue]
 nam b[e]n[e]d[i]ctate condemat
 Sicutum mundum luctatur homi
 n[is] d[omi]ni anima est
 suas facta de
 quib[us]d[am] quid p[er] d[omi]n[u]m
 aut quam commutat g[ra]t[ia] da
 bit pro anima sua quando
 cuncta quae aut adquisit
 aut inu[er]it In hoc mundo ne
 liquerit quae fronte aut qua
 conu[er]sa quib[us]d[am] quod p[er]
 p[er] e[st] d[omi]no dare possit

qui secum aut sine nihil
 potuit Unde se uesit
 nudus unde se captiuus
 pedem unde caecus lu
 men uidebit qui sibi nihil
 p[er] elimosinam paup[er]u[m]
 p[er]parauit Optabunt
 multo cum p[er]t[er]at quin q[ue]
 uirginib[us] p[er] d[omi]no quae
 necessariam affubunt Con
 parare Sed dum ad u[er]u[m]
 dente eunt lumen em[er]e
 In t[er]ra ebrius remanebunt
 Et hoc ad t[er]ra de p[er]t[er]at
 quomodo In corpore In f[er]u
 mitate sine aliqua mora
 remedium uolumus adhi
 bere Ita q[ue] rotantur animas
 Curam debemus In p[er]t[er]at
 quam In p[er]t[er]at p[er]t[er]at
 p[er]t[er]at p[er]t[er]at p[er]t[er]at
 In p[er]t[er]at p[er]t[er]at
 Repp[er]it ad ad
 ma[n]e nostrae quae In hac
 uita p[er]t[er]at p[er]t[er]at
 dae honestate d[omi]no

ipſa ſibi teſtis ſit ipſa ſe iudicet
& ſi quid tale ſibi contra
diſciplinam eſſe commiſſum
Necum ſacculo pſeat ante reſuſcit
Inſcriptum ſunt ipſa ſe dicit
Reſpiciat ad membra quae in
pſe ſunt ſua Contra ſe male
ſe dicit & unde inquinatum eſt
aliquid inde pungetur ſalutem
ſuam anima quam pſe laſſa
pſe didit reparare pſe gſta
Riſus conuſatur in luctum
Crapula leuino diſſipatur
& ſi tunc ita uſq; ad gmina
malora propuſit Etiam liſta
Conſolanda ſunt Tantum ut
In licita reſoluantur multo
durius eſt prohibere quam uoluntate
Caſtigari & mebur: & tunc conuſ
diſtae quam zehinae ardore
Torquere Caroq; crumbr
Loſtale commiſit alab^{mi}
Oſoſa eſſe non debet anima
q; uitae ſtatum pſe didit
neglegit non ſit aluctu

Nullus hominum
In peccatis damnoſa
Tur quarto magis in
morte animae addi
I magis factas
Totum doloris pondus
Unus quisq; debet
Effundere Uideamus
Illos qui aut ad fines
Aut amicos aut pro
pinquos amittunt
Quomodo luctu quo
modo pſe Quomodo
non ridet nec epu
lantur & in aliis
amixione omnino

meſt omnes &
luctu nulla cura
Familiae nulla tunc
ſollicitudo pſe publicae
Nulla in conuiuiis
iocunditas nulla in
conloquiſſit ex
hibet